

Side desangaaende, er aabenbart Parade-forslag og ikke andet. Det viser den Behandling, de underkastes.

Jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed ligesom i Fjor at minde om, hvad den nuværende højtærede Konseilspræsident udtalte i Forfjor, da Sagen var til første Behandling her. Da udtalte han nemlig Haabet om, at dette Lovforslag om den lige og almindelige Valgrets Gennemførelse i Kommune og Amt maatte blive fremmet saa hurtigt, at det snarest muligt kunde komme til en Styrkeprøve med det andet Ting. Det var den højtærede Konseilspræsidents Udtalelse. Men ganske vist, den Gang sad den højtærede Konseilspræsident i Opposition her i Tinget, og vi havde en radikal Regering. Jeg fremhæver det kun som et lille Vidnesbyrd om, at naar nu Repræsentanter for Flertallet her i Salen og Regeringen ere saa tilbøjelige til i Tale og i Presse at bebrejde andre en forskellig Taktik, eftersom de ere i Opposition eller i Flertal, rammer det unøgtelig i ikke ringe Grad den Regering, hvis Chef for 2 Aar siden, da han var i Opposition, ønskede denne Sag hurtigt muligt ført frem til en afgørende Styrkeprøve med det andet Ting, men nu, da han selv staar i Spidsen for Regeringen, sikkert billiger dette Flertals Optræden, naar det i Fjor og sandsynligvis ogsaa i Aar simpelt-hen sylter Sagen.

Det er for Resten den samme Holdning, som Regeringen og Flertallet indtage i et andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Ordener og Titler. Da de sad som Opposition, og vi havde en radikal Regering, ønskede de dette Spørgsmaal snarest muligt ført frem til Afgørelse i Statsraadet og paa anden Maade. Nu da de selv indtage Regeringspladsen, ønske de at faa dette Spørgsmaal lagt hen. Jeg fremhæver det kun som et lille Vidnesbyrd om den Modsigelse, der findes hos den nuværende Regering og dens Parti: Beskyldningerne mod andre og dens egen Adfærd.

Jeg nærer, som sagt, ikke stor Tro paa, at dette Lovforslag vil blive gennemført i Aar. Dette Flertal taler lidt kølige, nogenlunde velvillige Ord derom, hvor-efter det bliver henvist til et Udvalg, og der faar det Lov at ligge. Men selvfølgelig vil Sagen blive rejst atter og atter, indtil

den en Gang bliver gennemført. Jeg nærer ikke Tvivl om, at den lige og almindelige Valgret vil sejre fuldt ud baade i Sogn, i Amt og i Stat, og jeg nærer heller ikke Tvivl om, at hvis Venstre overhovedet endnu har nogen Fremtid, vil det kun være et saadant Venstre, der knytter sin Sag uløseligt til den lige og almindelige Valgrets fulde Gennemførelse i Sogn, i Amt og i Stat. Jeg tvivler ikke om, at det Venstre, som ikke gør det, som, trods enkelte køligt velvillige Ord, ved alle sine Handlinger vidner, at det ikke nærer en saadan Interesse, vil visne hen og gaa til Grunde lidt før eller lidt senere.

Maaske maa det være mig tilladt i denne Sammenhæng at nævne en Artikel, som findes i sidste Nummer af det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Ugeblad, hvor han taler om Venstre, og hvor han afgjort bryder Staven over den radikale Politik, formodentlig som Dementi af de Forlydender, der have været ude i de senere Maaneder om, at der skulde være foregaaet en Tilnærmelse mellem det radikale Venstre, som indbringer dette Forslag, og den Fløj af Regeringspartiet, der repræsenteres af den Mand, som i Øjeblikket beklæder Formands-sædet her i Salen. Det er ogsaa rigtigt, at i denne Artikel priser det ærede Medlem fra Ringkøbing det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) i Modsætning til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) som den, der er langt klogere end det ærede Medlem fra Ringsted. Nu ved jeg ikke, hvor meget der skal lægges deri. Maaske vil det ærede Medlem fra Kalundborg mene det samme, som han for nylig udtalte om en Meningsfælle, der ikke længere var en saa god Meningsfælle af ham som tidligere, at denne forhenværende Meningsfælle — der maaske er ved at blive det igen — vel ved, hvor megen Vægt der skal tillægges den Slags Udtalelser af Modstandere, og at det ikke altid er den Mand i et Parti, der særlig fremhæves som anbefalingsværdig af Modstan-derne, som Partiet er bedst tjent med at give Førerskabet. Det kunde være, at det ærede Medlem fra Ringkøbing nærere saa lidt Velvillie for det radikale Venstre, at han ønsker den Mand i Spidsen for det, som han bedst kan angribe, og som er lettest at angribe, og hvis Førerskab gør Partiet lettest angribeligt. Jeg er for Resten tilbøjelig til at tro